

I metrisk form äro blott de sista orden:

mykið mæriki A 1
fyrir argum manni a A 3.

25) Eds kyrkostig, Sollentuna härad, Upland.
L. 397, B. 166, D. II, 46, U. F. I, III, 24, Liljegren, *Runlära*, s. 82.

Härunder upptagas två samhöriga ristningar, båda anbragta å en väldig, lös klippa.

rahnuatr × lit · rista runar efr · fastui · moþur · sina · onims · tottr × to · i · aiþi · kuþ · hialbi · ant · hena. På andra slingan: **runa · rista · lit rahnuatr · huar · a · griklanti · uas · lisforunki.**

Fonetisk transscription: *Ragnvaldr lét rista rúnar æftr(?) Fastvi móður sína, Onims dóttur¹, dó i Æiði. Guð hialpi and henna². — Rúnar rista lét Ragnvaldr hiar³, á Griklanti vas lí(ð)sforungi⁴.*

I L. 483 har vi liknande, men i formel Henseende heldigere Verslinjer:

*mæriki mykit
æftir mann góðan.»*

25. ¹ **tottr** kan motsvara ett isl. *dótr*, se Noreen, *Altisl. u. anorw. gr.* § 331, anm., ehuru med hänsyn till *efr*, som väl är *æftr*, utelemnandet af en vokal i ändelsen må hållas för möjligt. Då uti runinskrifterna släktskapsorden vanligen hafva *-r* blott i N. sg., deremot i cas. obl. vanligen bibehålla *-r*, hade måhända *dóttir* bort antagas i stället för *dóttur*, som synes fordras af meningen. Detta *dóttir* vore då antingen N. sg., brukad ss. A. sg., som fallet är med detta och andra släktskapsord Vestm.-L. I, se Rqt II, 173, och hvarpå äfven ex. förekomma i runskrift L. 1447, Dyb., *Svenska runurk.*, 4:o, nr 27, eller vore det verklig N. sg. brukad som subj. till det följande *dó* och måhända danande allitteration med detsamma.

² G. sg. *henna* utan *r* är anmärkningsvärd. Enligt Schagerström, *Arkiv.* III, 143, skulle transcriptionen vara *hænna*.

³ U. F. uppfattar **huar** såsom pt. sg. af 'vara', med onödigt förslag af **h**, samt förkastar Liljegrens tydning, *Runlära* s. 82, af **han**